

Al in Johannes 5 komt de verhouding tussen Jezus en de Joodse leiders op scherp te staan. Hij heeft een verlamde op de sabbat genezen. De Joden willen Hem, vanwege deze ernstige wetsovertreding, doden. In Johannes 7 lezen wij van een felle woordenwisseling tijdens het Loofhuttenfeest, waarna de Farizeeën Hem willen laten arresteren. Echter, hun dienaars zijn zò onder de indruk van het spreken van Jezus, dat ze Hem niet hebben durven grijpen. Onder de Farizeeën ontstaat - door toedoen van Nicodemus - tweespalt, waardoor zij onverrichter zake uit elkaar gaan.

Lezen: Johannes 7 : 53 t/m 8 : 11

1. Jezus onttrekt zich niet. Hij komt weer in het middelpunt van het volk, dat is de tempel die het beeld van Zijn lichaam is. Het hele volk van Israël is hier vertegenwoordigd. Het krijgt onderwijs, maar zoekt ook de confrontatie. Het kan niet meer om Hem heen. Hier is geen sprake van 'de schare', die de wet niet kent, maar van het Volk zelf.
2. Het is voor de Farizeeën een serieuze vraag hoe zij de wetten van Mozes moeten toepassen. Volgens de Schriftelijke Thora moet de vrouw worden gestenigd, maar de Romeinse bezetter verbiedt dat. Vraagt dit om aanpassing aan de tijdgeest, die anders is dan in Mozes' dagen? Zal Jezus het gebod van Mozes opheffen of zal Hij het vervullen?
3. Het antwoord van Jezus ligt al opgesloten in het tweemaal bukken en het zich tweemaal oprichten (woordherhaling in de tekst betekent benadrukking van het belang van de handeling). Het zich buigen naar de aarde is in de richting van het dodenrijk, dat in het hart van de aarde wordt gedacht. Jeremia 17 : 13 zegt: *'Wie zich van Mij afkeren, zullen in de aarde worden geschreven'*. Wat in de aarde geschreven wordt is bestemd om te worden uitgewist. Jezus schrijft dus niet zo maar iets. Voor de hand ligt: Deuteronomium 22 : 23, 24. Het gaat hier om het overspel van een ondertrouwde vrouw. Die moet gestenigd worden, met de man die haar heeft verleid.

De overspelige vrouw

4. *“Zo moet u het kwaad uit uw midden wegdoen”* (Deuteronomium 22 : 24b). Dit wegdoen kan op een betere wijze worden uitgevoerd dan door steniging. Het in de aarde schrijven van het gebod betekent, dat het bestemd is om uitgewist te worden. Maar wat is uitwissen? Voor Jezus betekent het een radicaliseren, dit is: vervullen. De Farizeeën willen dit antwoord niet begrijpen en ze blijven bij hun eerste vraag: *‘hoe anders te vervullen dan door steniging?’* Jezus richt zich op en reageert dan op hun niveau van de schriftelijke Thora: *‘Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen’*.
5. Mozes bedoelt de zuivering van Israël: het kwaad moet worden weggedaan. Dit kan alleen vanuit een zuivere en dus zondeloze kern, anders is steniging een zinloze, willekeurige daad. Hoeveel veroordeling van medemensen komt voort uit de behoefte om het eigen kwaad te verstoppen? Als Jezus zich weer bukt om de vervulling van de Thora te vervolgen, vertrekken de Farizeeën achtereenvolgens. Er is niemand meer die zuiver is, op één uitzondering na: Jezus Zelf; Hij is de zuivere kern van Israël.
6. Als niemand van het Volk zuiver is, moet de HEERE het dan in feite niet helemaal vernietigen? Toch niet: Jezus richt Zich (weer) op. De zuivering (= oprichting) van het Volk op de wijze van Mozes blijkt onmogelijk. Hier is een oprichting, die de kracht van de Opstanding is. In deze tweede oprichting voltrekt zich de vervulling van de eeuwige Thora.
7. De vrouw is door niemand veroordeeld. Dus toch aanpassing aan de omstandigheden en de wet van Mozes buiten werking gesteld? Dan is het kwaad als onvermijdelijk aanvaard. Uit het slot blijkt hoe onjuist deze opvatting is. *‘Dan veroordeel ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer’*. Jezus veroordeelt haar niet tot de steniging. Hij doet het kwade uit Israël weg, niet door te doden, maar door het leven te geven. Hier voltrekt zich de kracht van de Opstanding. De vrouw kan vanuit deze ontmoeting verder het leven ingaan. Het woord van Jezus heeft haar veranderd. Het nieuwe eeuwigheidsleven is in haar gewekt. Dit verandert alles. Het vraagt wel het breken met de zonde, wat alleen door de kracht van de Opstanding kan worden gedaan. Zo heeft Jezus het gebod van Mozes van de steniging vervuld.